

El teixit social de l'Església gaudeix de bona salut

Ds, 5/12/2009 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Sense fer massa soroll a la nostra església hi ha un bon teixit social. Gaudeix de bona salut. Cert que de tant en tant li arriba una grip i fins una pneumònia; però té un sistema immunològic molt potent, ben vitaminat i està en molt bones mans.

Teixit social vol dir, gent de les parròquies, homes i dones que ajuden als altres cercant el seu bé molts cops de forma voluntària, cases de recessos i exercicis plenes, els que tenen cura dels malalts, els que visiten les presons, catequistes, monestirs, avis i avies que connecten amb els nets i els parlen de Jesús, moviments, universitaris, matrimonis que viuen el sagrament, parelles que marxen al tercer món, confirmacions.... i podríem anar afegint....

Algú estarà pensant: "però, no és com abans". Cert, no és com abans, és millor que abans. No ens agradaria pas tornar al d'abans. No és el Regne de Déu qüestió de poder, de masses de gent, d'èxits i polítiques de sagristia i de domini. És molt millor ara, des de la llibertat, sense fer-se notar massa, molts cops contra corrent, quan la mà esquerra no sap gaire el què fa la dreta, en silenci, en recerca, per la pau, respectant els que no pensen igual, de forma senzilla... mirant de que com deia Chesterton al entrar a l'església no ens trèiem el cap amb el capell.

No ens manquen profetes de calamitats, ni gent que pontifica mals terribles. Només l'escolta el cor de cambra que els acompanya. Criden i es van quedant sols. Mentre una gran multitud d'homes i dones viuen una vida donada, sacrificada, tenen cura dels vells, visiten malalts, cerquen solucions per a la gent que surt de la presó, acompanyen infants, es fan voluntaris, no es queixen mai, són honrats en els negocis, fidels a la parella, gent disposada, animada, que perdona, que torna a començar, que confia en Déu i espera. Això sí, no fan gaire soroll.

Què se'n treu de les lamentacions ? Què se'n treu d'escrutar als altres per criticar-los ? Els profetes de calamitats es troben molt sols, han fet un filtre de la pròpia consciència que els neguiteja: tot va malament, és un desastre, on anirem a parar... i vinga... van omplint planes de vinagre.

L'Esperit de Jesús porta la pau, la serenitat, la misericòrdia, el silenci, la reconciliació, l'esperança. És l'Esperit de la bondat, de l'amor, de la veritat. Ell és el que guia la nostra església.